1. Vyhláška pro Němce v okrese Opava ze dne 28. 5. 1945

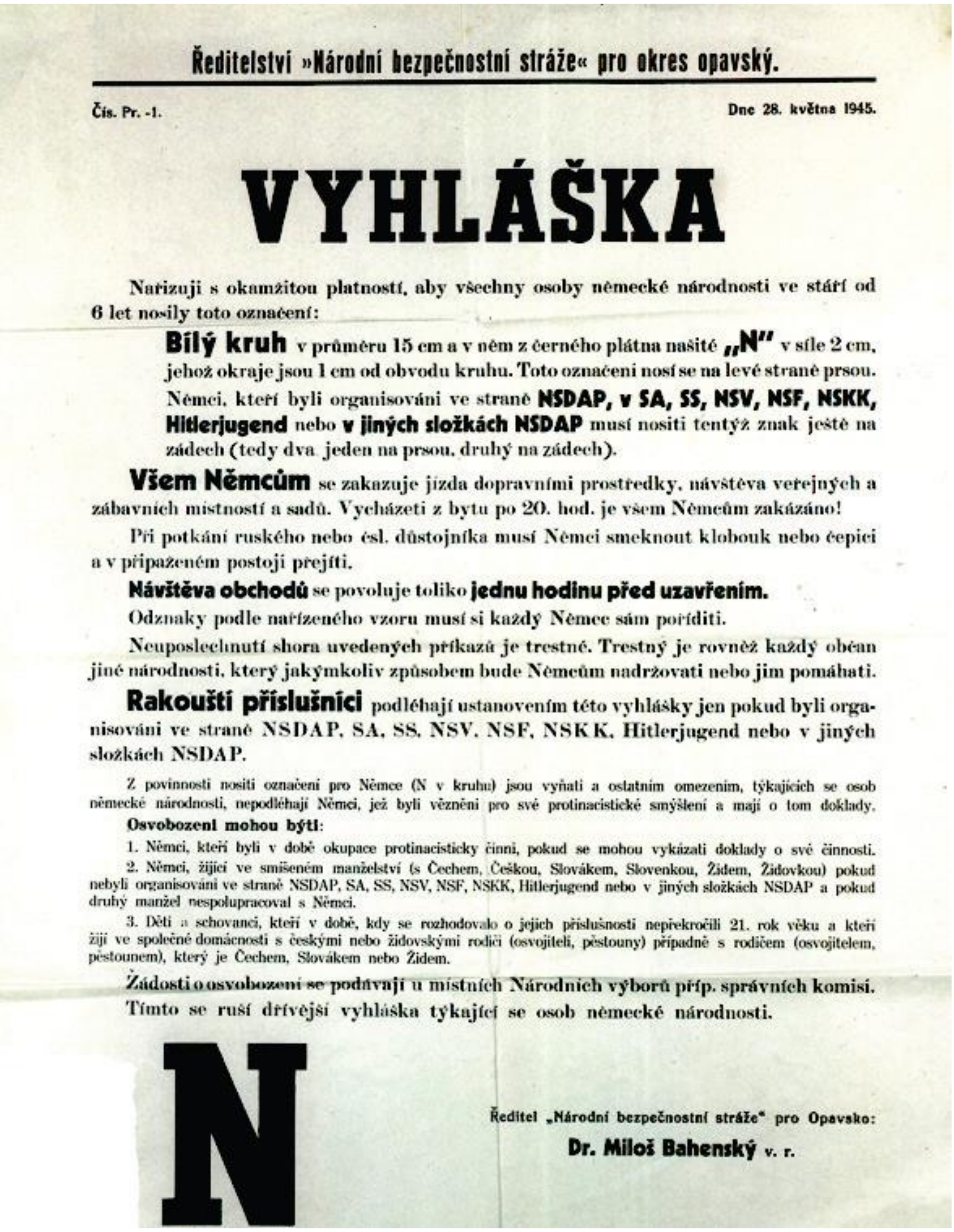

Ředitelství »Národní bezpečnostní stráže« pro okres opavský.

Čís. Pr. -1. **Dne 28. května 1945.**

VYHLÁŠKA

Nařizuji s okamžitou platností, aby všechny osoby německé národnosti ve stáří od 6 let nosily toto označení:

Bílý kruh v průměru 15 cm a v něm z černého plátna našité **„N"** v síle 2 cm, jehož okraje jsou 1 cm od obvodu kruhu. Toto označeni nosí se na levé straně prsou. Němci, kteří byli organisováni ve straně **NSDAP, v SA, SS, NSV, NSF, NSKK, Hitlerjugend** nebo **v jiných složkách NSDAP** musí nositi tentýž znak ještě na zádech (tedy dva, jeden na prsou, druhý na zádech).

Všem Němcům se zakazuje jízda dopravními prostředky, návštěva veřejných a zábavních místností a sadů. Vycházeti z bytu po 20. hod. je všem Němcům zakázáno!

Při potkání ruského nebo čsl. důstojníka musí Němci smeknout klobouk nebo čepici a v připaženém postoji přejíti.

Návštěva obchodů se povoluje toliko **jednu hodinu před uzavřením.**

Odznaky podle nařízeného vzoru musí si každý Němec sám pořídíti.

Neuposlechnutí shora uvedených příkazů je trestné. Trestný je rovněž každý občan jiné národnosti, který jakýmkoliv způsobem bude Němcům nadržovati nebo jim pomáhati.

Rakouští příslušníci podléhají ustanovením této vyhlášky jen pokud byli organisováni ve straně NSDAP, SA, SS, NSV, NSF, NSKK, Hitlerjugend nebo v jiných složkách NSDAP.

Z povinnosti nositi označeni pro Němce (N v kruhu) jsou vyňati a ostatním omezením, týkajících se osob německé národnosti, nepodléhají Němci, jež byli vězněni pro své protinacistické smýšlení a mají o tom doklady.

Osvobozeni mohou býti:

1. Němci, kteří byli v době okupace protinacisticky činni, pokud se mohou vykázati doklady o své činnosti.
2. Němci, žijící ve smíšeném manželství (s Čechem, Češkou, Slovákem, Slovenkou, Židem, Židovkou) pokud nebyli organisováni ve straně NSDAP, SA, SS, NSV, NSF, NSKK, Hitlerjugend nebo v jiných složkách NSDAP a pokud druhý manžel nespolupracoval s Němci.
3. Děti a schovanci, kteří v době, kdy se rozhodovalo o jejich příslušnosti nepřekročili 21. rok věku a kteří žijí ve společné domácnosti s českými nebo židovskými rodiči (osvojiteli, pěstouny) případně s rodičem (osvojitelem, pěstounem), který je Čechem, Slovákem nebo Židem.

Žádosti o osvobození se podávají u místních Národních výborů příp. správních komisí.

Tímto se ruší dřívější vyhláška týkající se osob německé národnosti.

N

Ředitel „Národní bezpečnostní stráže" pro Opavsko:

Dr. Miloš Bahenský v. r.

2. Výpověď Kristýny Brückenerové, rozené Müllerové

Jmenuji se Christiane Brückener, rozená Müller, je mi 80 let a narodila jsem se v Totzau, (v Tocově) vesnici, která ležela asi 11 km od Doupova (tato vesnice již neexistuje). Povoláním jsem lékařka všeobecného lékařství. V Doupově jsem chodila na gymnázium, které jsem ukončila maturitou. Potom jsem začala studovat na Karlově universitě v Praze. Bohužel jsem musela studium přerušit, protože jsem byla určena k totálnímu válečnému nasazení. Potom přišel rok 1945, ve kterém jsme zažili hrozné věci. Mé svědectví o zastřelených mužích nepochází z osobní zkušenosti, ale mám je od obyvatele vesnice, který všechny tyto zážitky sepsal. Tyto zápisy nyní předávám podle skutečnosti.
„Jsem osobním svědkem událostí, které se odehrály dne 5. června roku 1945 v Tocově. Před našima očima zde bylo zastřeleno 20 mužů z naší vesnice. Všichni byli náhodně vyhledaní, postavení ke zdi, brutálně zmláceni a týráni. Jednomu 17letému hochu opakovaně potápěli hlavu do vody a potom ho zase vytáhli a pak přišel rozkaz k zastřelení. Partyzáni také stříleli z ulice do oken. Muži padli a ostatní obyvatelé vesnice je museli všechny pohřbít v masovém hrobě na hřbitově. Střelci na sobě nenosili žádné korektní vojenské uniformy. Měli kolem krku rudé šátky a část z nich měla německé uniformy. Nebyli to čeští vojáci. Sami se nazývali REVOLUČNÍ GARDY.
Tito muži byli mrtví, ale popravdě musím říci, že mé osobní zážitky z 2. června byly ještě o hodně horší. Museli jsme nastoupit a bylo nám řečeno, že budeme téhož dne všichni zastřeleni. Tak jsme stáli a čekali a protože jsem byla o něco vyšší než druzí, měla jsem strach, že mne zastřelí jako první. Proto jsem se pokrčila v kolenou, abych byla stejně vysoká jako ti druzí. Nechtěla jsem padnout jako první. Trvalo to dlouhou dobu, Velitel k nám měl projev, že dnes budeme všichni zastřeleni a že celé Sudety musí být dnes vyčištěny. Mluvil o tom, že má rád krev, že je rudá krev jeho bratrem a znamením, že nemá z ničeho strach a vedl podobné řeči. Stáli jsme tam a třásli se hrůzou. Museli jsme nastoupit do útvaru a já jsem si myslela, že nás povedou k nějakému masovému hrobu a že nás tam zastřelí. Vedli nás k poslednímu domu ve vesnici. Zde ležela na zemi na chodbě celá rodina, tři děti a rodiče, celkem 5 zastřelených osob. Museli jsme kolem nich těsně projít. Mrtvoly byly osvícené a já nikdy nezapomenu na mnoho průstřelů v jejich tělech, kde byli zasaženi kulkami, pravděpodobně byli postříleni z kulometu. Kdo se na to nedíval, ten se musel vrátit a projít ještě jednou kolem.
Proč česká vláda neřekne: Byla to msta. V tom slově msta je již zdůvodněno, že bylo předtím něco špatného učiněno z německé strany. To nemůžeme a nesmíme pominout a velice toho litujeme. Ale Češi by mohli také říci: To co se stalo, toho velmi litujeme. A to by mi stačilo. Oni však stále pouze polemizují o míře a velikosti zavinění a mnoho lidí pochybuje o tom, že se toto všechno stalo a že tomu tak skutečně bylo.
V roce 1945 jsem přišla do Bavorska. Nejdříve jsem pracovala a potom jsem dokončila svá studia a graduovala jako doktorka medicíny na universitě v Erlangenu.

3. Ukázky z politických projevů a novinových článků z roku 1945

Benešův projev v brněnské radnici o německém národě:

“Tento národ přestal být v této válce už vůbec lidským, přestal být lidsky snesitelným a jeví se nám už jen jako jedna jediná veliká lidská nestvůra. Tento národ musí stihnout za to všecko veliký a přísný trest… Řekli jsme si, že německý problém musíme definitivně vylikvidovat.“

Prokop Drtina, národní socialista: „...prvním úkolem při zakládání nového života: vyčistit republiku celou a úplně od Němců… Abychom toho cíle dosáhli, musíme začít s vyháněním Němců z našich zemí ihned, okamžitě, všemi způsoby, před ničím se nesmíme zarazit a zaváhat. Každý z nás musí pomoci v čištění vlasti…”

Helena Koželuhová, **lidovecká poslankyně:** „...Máme oprávněný důvod nepovažovat Němce za lidi…“

Zpráva pro ministra vnitra o hromadných exekucích v Postoloprtech:
„Šlo o výraz přání a vůle všeho českého lidu po zasloužené odplatě.“
„Nálada obyvatel dnes není taková, že by těchto popravených Němců bylo litováno.“

Noviny: Rudé právo
Datum: 12. října 1945
Odsun Němců se uskutečňuje
„Spojenecká komise na návrh maršála Žukova rozhodla, že v nejbližší době bude zahájen odsun Němců a Maďarů z našeho státu. Toto rozhodnutí vyvolalo u českého lidu vlny nadšení a spokojenosti a bylo přijato úplně všemi bez rozdílu. Němečtí kolonisté znamenali stálé nebezpečí pro naši samostatnost. Přes všechnu naši snahu zůstali zarytými nepřáteli republiky, nenávidějíc nic slovanského, potažmo českého. Jejich jedinou snahou bylo rozvrátit náš stát. Naším úkolem je v současné době dokázat okolním státům, že jsme lepší než Němci.“